

faktisk de muligheder, der skal til for at skabe et godt familieliv.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ønsker hr. Sohn ordet?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, jeg mener sådan set, det generelt er meget høfligt at svare, når man bliver spurgt, så selvfølgelig ja.

Jeg vil meget gerne bekræfte, at den dagpengeydelse, som ligger i forslaget, økonomisk set er bedre end den ydelse, der blev givet under børnepasningsorloven. Men når SF med høj stemmeføring kan argumentere for at fastholde børnepasningsorloven, skyldes det, at vi hele tiden har haft den opfattelse, at ydelsen under børnepasningsorloven skulle have været på det samme niveau som barselorlovsydelsen. Det har vi faktisk fremsat forslag om gentagne gange, men vi har måttet konstatere, at den forrige regering med hjælp af Venstre og Det Konservative Folkeparti løbende har nedsat ydelsen, og det har vi været imod. Det var vi under den forrige regering, og det er vi også under den nuværende.

Det er faktisk derfor, vi går ind for, at der er en idé i at have en børnepasningsorlov, og vi mener også, at ydelsen skulle have været på samme niveau som barselorlovsydelsen. Men fru Irene Simonsen har ret i, at økonomisk set bliver ydelsen højere i den foreslåede forlængelse af barselorloven.

Det andet spørgsmål om rettigheder er jo en vurderingssag. Jeg mener, at hvis vi har en barselorlov af en vis længde, har man også ret til at gøre brug af den, og der ligger altså nogle undtagelser i lovforslaget, som gør, at man ikke har denne ret. Det bryder jeg mig ikke om, og det er en af begrundelserne for, at vi ikke stemmer for.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstres ordfører kan ikke være til stede her i salen i dag, men på hans og på Det Radikale Venstres vegne skal jeg meddele vores holdning til de stillede ændringsforslag.

Den går i korte træk ud på, at vi også bakker op bag de ændringsforslag, som Kristeligt Folkeparti har stillet. Argumenterne har været fremført adskillige gange tidligere i debatten, nemlig at fastholde børnepasningsorloven og en forhøjelse af fædrenes andel fra 2 til 4 uger. Vi

undlader at stemme til resten af ændringsforslagene og stemmer imod det samlede lovforslag.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Før denne debat her i salen var jeg ikke særlig glad for regeringens forslag til ny barselorlov, og efter at vi har haft debatten om forslaget, er jeg nok nærmest blevet endnu mere imod det, bl.a. fordi regeringen tydeligvis har en betragtning om, at mænd skal tvinges for at få lov til at være sammen med deres børn. Det udgangspunkt synes jeg er fuldstændig forkert for hele diskussionen om barselorlov.

At regeringens forslag trækker i den forkerte retning viser sig på forskellige punkter. Som andre har været inde på tidligere, nedlægger man for det første børnepasningsorloven, og det vil altså sige, at de fleste får mulighed for at være mindre tid sammen med deres børn i barnets første 8 år.

Kl. 14.20

For det andet bliver manden kun sikret 2 uger og har altså kun ret til 2 ugers barselorlov i fremtiden mod de nuværende 4. Vi havde håbet på en lidt anderledes model, hvor manden blev sikret 3 måneder. I Sverige og Portugal har den model været murbrækker for mændene. Det er blevet legitimt for mændene at bede om barselorlov, og desuden betyder den model selvfølgelig, at udskrivningen ved at ansætte en kvinde i den fødedygtige alder bliver en væsentlig mere lige udskrivning ved at ansætte en mand, end den er i Danmark. Hvis det er naturligt, at manden også tager orlov, altså hvis mænd i lige så høj grad som kvinder tager barselorlov, vil forskellen på udskrivningen selvfølgelig blive mindre, og dermed vil kvindens stilling på arbejdsmarkedet være langt bedre, end den eksempelvis er i Danmark.

For det tredje er man kun sikret fulde dagpenge i en del af barselperioden. Hvis man ønske at tage den fulde periode, falder dagpenge-niveauet, og det har desværre den konsekvens, at ønsket om længere barselorlov må vejes op imod familiens økonomi i højere grad end nu. Desuden ved vi jo, at en lavere kompensation betyder, at familien i høj grad vælger, at det er kvinden, der skal gå hjemme, fordi det for det meste er hende, der tjener mindst.

For det fjerde betyder en del af forslaget, at regeringen vil fjerne 2.500 institutionspladser, og det er altså meget fint, når vi i dag har hørt flere tale om pasningsgaranti heroppefra. Det er jo ikke kun et spørgsmål om, at regeringen ikke